

Ja därför väljer nu några män av våra förfäderna
f- d- guldhalsar och hems de firades, ett guldhals under
de flyttda dagar var någon ting helt annatt i våra
dagar, till guldhalsen inkryddes de närmaste släck-
tingarna och en del av de bästa vännarna, därför
var ikke meningens för en dag, nay, ett guldhals
shalle vara i 6 dagar så framst därför shalle råm-
nas för guldhals, i annatt fall var därför en
äntel sällskapsbegrundning, därför viste man i särskil-
begrundningen död på guldhals viste man vad
man shalle bereda sig på, därför var då till att
laga sig till med en riyal pärning, bestående
av en grönpannaha, ett grötfat, en brönpott,
ett fat röstat, en stor och docktig slagbrödpanna
en häng kruinglor samt en del smäleröd, och
därför att ett stop eller en hänga bränvin
dölja varit endast därför nödvändigaste,

Guldhals
räckte i sex
dagar

pärning,
det särst-
råndligaste

då man skulle på ett sådant guldhålats tags
hela förmögen med, snäva och stora för att få
nyuta av danna guldprid var och en på sitt sätt,
endast tyvärr kommades hemma för att skräta
om kreter hem och härd, skulle man icke möta
upp guldhålten, så skulle man mötas vid kyrkan
och därifrån förra sällskap till fästplatsen där
alla de läckra rätter väntade där, ty gubbar-
detto stod dock allt sedan guldhålten sådant dat
skulle bete sig under hela käljen, så fast däť
tändes undan och förbrukades av fästorna, fol-
des däť på genom hundradens fästningar, något
fick icke fällas var sig mat eller dryck, här
levdes ett glädjeliv, som icke till minsta del
kan jämföras med nutidens halas eller begrund-
ningar, däť fant alla möjliga matvaror rättningar
utam patates, däť ansågs för en stor nöta att
använda där varan under guldhäljen.

28

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVhela förmögen med
2820

2

jultorsdags
debut hela
helgenall slags mat
färre sötan
hotellat, sällan
gjorde jumpan

här hammar man till dät näypamma livetts sam
förekom under ett sådant yttrevalas, man måste ha
nägatt fär sig till att förensta tiden med, haslarna
skulle nu frista varandras kraftar, man skulle dra
krök, resa gast, berysta arm, brattyas, löfta tyngdar
stå på huvudet, Löfta tunga föremål på rakh arm,
hälla en flintläxa i ändan på pipan på rakh arm,
under vissa minuter, skuta ut lägan på ett ytt med
laftröheit från gevärspipor då man brände av
en knallat på väst avstånd, spela pipa om fångar,
fämma brittan och spela härraff, vilket spel ofta
lånde till oenighet och stundom slaggnah dät var
icke så hinkheit av någon av yttarna fick blod-
vita, ty att hamna i luven på varandra på ett
sådant yttle det dät var ytt hederligt på dantiden
då man hade slagts ett tag förenades man vid
dän till yttliga brännvidslashan, så var man
ater som bröder i gän och hande bärja på en nyhet

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2820

man soareig
mellan mål-
tiderna ses
sekar och alle-
handa kropp-
svingar.

slaggnah
jöcklous...

enigheten ville ofta uteläti blao bråkvara da man
fick bra myshett av dän starka vätkhan som man
hade så god tillgäng på under våra förfädars tid
men alltid ståt man dät så att man skildes åt goda
värnar, ty ett annatt är var dät ya en annan stor
att byuda på gulhalas och då passade dät ya icke att
vara avänna, man borrhade uti vanliga fall yrra
förening med bråtlenen, man spelade om brännvin
och hvinnor d v s dän sam förlorade, han hustru
shalle yrra förlitningen med ett halvstop brännvin
han shalle sepa däm till och taga dän föroläm-
pade under sin som och förtlara att icke någon
osämya shalle mer få vara rådande millan däta
förmelyar varer sig bland männ elle hvinnor, och
på dätta sätt shalle all osämya vara förvanner
för alltid, gulhalasen uti läppa traektar var på dän
tiden de anye nämaste fästas under hela året, fäst
lite osämya förehom, man dät var ya förfädarnas red,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2820

Konspel

P
Fäningarna

31

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2820

5

Sista helgledagen kom därför till dän turen att var
och en av de inbyggda bandgammorna skulle fram
med sina fäningar som nu skulle avsmakas av
alla gästarna som i rikt tal gick upp till ett 60 tal.
tal var och en av dän packade nu upp sitt färiid
som under tiden hade varit under hundradelen.
Tillsyn och värde den äldsta och förmänta av gam-
morna skulle nu böra för att få påva det
beröm häxers förring som de intade kamma, alla
gammorna väntade med stor spänning att
deras tur skulle komma att man skulle få
lämna sin medhavda lärkefletor, för att
få blixta uppebunna och berämnda, därför gick under
tur och ordning, en stor del närvärades för varje
ny förring som kom fram, därför blev många
uppar och dito smäcklar, därför kunde vara 12-13
ga upp till 20. förringar som på därför sätta närvärdes.

2820

nu var därför icke möjligt att man och ade åta ³²
upp allt vad man hade fått, därför var ju råkt omöj-
ligt man skulle endast smaka på därför till sijen som
följde varje förring danna sup bestod av gammans
man, som var ägare till samma förring och var medhäft
från var och ens hem, även här hörde varje står
skiljad på prasånhalt och styrka, vilket man
och icke glömde att berömma, och i vanliga fall sporde
man sig bråvinet bättre och häftigare, än uti var-
dagligt bruk, därför var nu förringarna sju avsmakar-
det, därför blev därför en väldig massa övar på varje en
av de stora tennatållocharna som blev mer än på
ruke, därför var icke sätet i våra dagar att man ta-
gar sig ålv vad man önskar, men varje kvinnan äga-
re till sin förring delade till var och en av ytt-
raona efter egent godtycke, så fick yttarona åta därför
eller taga det med sig hem, sju samma man, var
och en måste ha haft sin andelade rätt.

2820

7

dåt var också en bestånd sed under våra förfädernas ³³ tid att man skulle lava sin förringshovg nästan full med matvaror av särskilda slags med sig hem, efter som man hade den seden att man lade på gästarna, så uti vanliga fall blev dåt men än man orkade förtara, och allt sådant överblivit. Samlades upp och införhades uti vats och ens förringshovg, för att gästarna skulle ha vägath av halasmaten med sig hem till de hemma varande, ty tyväntefolk och barn eller mycket gamla som icke var med, sät med blida ögon efter förringshovgen vid hushåndsfalkets hembranskt att där hade ett bra innehåll av där prächtige halasmater, vilket också sätta misklypmådet, där sista halasdagen togs i anspråk endast för att avsmaka där stora mäng med förringar gästarna hade medfört man hade där seden att man skulle hålla på förringarna till sista dager, för att på den dagen undgå att laga till ny mat åt gästarna,

bl. 4 - på eftermedagen på hälle dagen var därför
med att upphovet skulle åga raa då skulle de stora
tånbägare fram som ikke hade varit under bruk
färd under fästen, samt med pris graverade tånbä-
garna, och nu skulle avshedsstolen drickas, nu skulle
fas dricka alla yätaa till och önska där en
lyckosam hemresa och ett fridens nytt år. även man
i huset tog fram sitt söta bruna brässlin och gavde
sammaledes till damarna, och lemnade var och en
av där sin fönningsbäg väl fäkmadd med god-
saker, och härmed var julhalasett överstört att.
nu återstod endast att synge avshedsvalmen, därför
föll alltid på där ålta gossmanas latt att uppönska en
sidaa som hon tyckte passade efter uppförandet
under samkvamet, hade därför varit gott ja blev därför
en smekande salm, men hade därför mindre värdighet
blev därför mindre tilltakande sidan.

Skriv endast på denna sida!

2820

8

avshedsstolen
ber drickasavshedsstolen
spänna

2820

9

Även pigor och drängar, så och döttrar och sönor som
icke var med på guldansen, glädde över att de gamla
reste bort på guldhålars, ty nu fick man lite frihet vid
hem och härd, och kunde liksom lite frihet till att
sammankalla några angdammor samt en spelmann
för att få ha sig en nöjerstund, vilket man icke
väntade länge med, dåta fick icke i varje fall före-
komma för än på guldags hväll efter mäskvets in-
brott. Till dās hade man givit order till grangårdar
na att nu hade man ledigt och nu skulle man dansa
och hava trevligt, om huvudlytor och grålebor ville in-
finna sig vid dān tid sam beständes av de hemma-
varande, man infan sig också med hyäntat uppi-
halsgropen av glädje för att få ett så bedeckigt sätt
få delta i guldansen, dāt var nog att mer än
att ställa sig till på vägen som annens var ja van-
ligt, eller också på en loge, ty dansbanor fanns icke till
på dās tider.

36
Så dāt var ledigt nāgoritās, som marshallade dāt
dā inför sig ongdammens för att dansa och leka på
bästa sätt vid vad tid som hālt på året, men
under förmånen var dāt uteslutande ongdammens
möjestid ty det var deras red att möta upp där hus-
bondefolket var borta hos sina släktingar och
vänner, och detta fick icke de hemmavaraende ma-
gott tilltal för av sitt husbandsförlam, ty dāt var
alltjä en foiket för de hemmavaraende, var och en
gaffe och flicka rökte till att taga några godtravar
med sig till möjplatserna för att efter sin man
jära dāt lärligare, ty man skulle även hava nāgot
till färtning under tiden, och sådant fick man
icke taga utav förmånen förråd, man miste yāva
en sammankuttnin och röka till att dra ga var
och en sitt strå till staken, vilket icke uttelev,
man dansade och ridhade alla möjliga lekar man
visste om under den tiden, och hade dāt myketh vrigsam,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2820

10

därfor ville hållt av gammanas stanna hemma, då 38
föäldrarna och hustrudefolket skulle ses bort på
julnata ty man riste upp därför att ett sådant nöje han-
de icke huvudat där sesta sas man brunde ställa
till uti hemmet, och under alla fästihänden vid
julhögtiden då man var förr från alldele yttre vilar
sas förehav uti därför vardagliga livet, ty man hade
den seden att man skulle icke skälga kristi tillkomst
under de dagar, med att säga över dat eboriamissa
läget, ty därför var det glädjetid, då man skulle
fröjdas över kristi tillkomst till värden, och på
denna grund skulle man avta från allt vardagligt
arbete och endast ägna sig åt nöjeslivet, alltså under
julavishan till nyårsapten skulle icke något ar-
bete utomhus förehavmas, utan endast passa dygden
därför allra nödvändigaste med födar och vatten,
spillningen efter dygden fick ligga till nyårsapten
då ladugården var färdig, till därför årets inträde.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2820

11